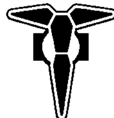
Universul Homeworld

Moarte Pentru Onoare
Un tirg Cinstit

De
H. C. Andrei

Saga Aparatorilor Soban

„Aici Baza Frenn Qnuȥla. Spre noi se îndreaptă o forţă a Bestiei. Nu avem aproape nicio forţă armată cu care să ne apărăm. Dacă nu primim ajutor vom fi asimilaţi... Către oricine ne poate auzi, aici sunt peste 300.000 de suflete. Vă rog, ajutaţi-ne!!”

I

Amiralul Marȥlann al Apărătorilor Soban făcu semn să fie întrerupt mesajul şi se întoarse către ecranul central al punţii de comandă care servea drept canal de comunicaţii cu ceilalţi căpitani de nave din forţa sa de acţiune.

— Sugestii? Căpitanul Haraal: Ar putea fi o cursă a Frenn, sau chiar a Bestiei. Bestia devine mai inteligentă pe zi ce trece. Învaţă să folosească asimilaţii.

Căpitanul Riif-Lon: Nu sunt de acord. Ar trebui să-i ajutăm. Nu putem lăsa 300.000 de persoane pradă asimilării.

Ofiţerul Tactic (un fel de secund pe navele hiigare) şopti la urechea Amiralului:

— Avem confirmarea, codurile de securitate sunt Frenn, protocol de criptare nou, iar zona din care provine este în aria controlată de Frenn şi în posibila zonă de acţiune a Bestiei. Am căutat referinţe la baza Qnu,la. Se roteşte în jurul unei planete inospitaliere dar au o colonie dom la suprafaţă. Minerit. Până acum informaţia din mesaj se confirmă.

Căpitanul KtorȥLa: Amirale nu trebuie să uităm cine suntem. Suntem Apărători din Khiitul Soban şi am jurat să

respectăm Codul.

Amiralul se întoarse cu spatele la ecran, dupa câteva micro-unitatidetimp(mut), în care nimeni nu cutezase să scoată un zgomot cât de mic, el continuă cu voce gravă:

— Vom apăra colonia Frenn. Tactic, trimite un mesaj către Comandamentul Central de pe Hiigara prin care să îi informezi despre acţiunea noastră. Mesaj către toate navele, pregătiţi-vă de hiperspaţiu pe coordonatele furnizate de către Frenn. La comanda mea.

*****

Interceptatorul Frenn se redresă cu greu chiar înainte de a lovi una din rămăşiţele propriilor structuri orbitale. Înăuntru, comandantul Frȥlun înjura copios, micuţa sa navă avea o aripă frântă şi devenise extrem de greu de stăpânit. Şi mijlocul unei lupte pentru supravieţuire nu era cel mai bun loc pentru a avea o navă care nu funcţiona. Lovi unul dintre comutatoare tăind orice putere în partea distrusă. Măcar să ajungă înapoi în hangar. Oricum muniţia i se terminase şi doar tunul automat rămânea periculos pentru atacatori. Şi de obicei era folosit doar pentru a spulbera roci sau alte obiecte periculoase pentru navigaţie. Mai puţin pentru combaterea de vânători blindaţi.

Aparatele îi indicau pierdere de aer constantă prin mai multe locuri. Costumul, cu propria rezervă de aer, avea să-l ţină în viaţă. Dar nu pentru mult timp.

În jurul său bătălia continua furioasă.

Unul dintre puţinii sateliţi de apărare echipaţi cu lansatoare de rachete, care încă mai funcţiona pe orbită era atacat de o întreagă aripă de bombardiere Taiidan convertite de către Bestie.

Doua interceptatoare Frenn trecură la Nord şi Sud de formaţie mitralierând-o în trecere pentru a încerca să o împrăştie. Bombardierele Bestiei fură scuturate dar continuară atacul. O salvă de străfulgerări plasmatice albastre ciurui satelitul împrăştiindu-l în mii de bucăţi.

Aripa de bombardiere îşi schimbă formaţia şi alese o altă ţintă, sub forma unor sateliţi de legătură. Dar de data

asta mai mulţi cercetaşi şi câţiva interceptatori îşi masară focul şi sparseră formaţia începând să-i hărţuiască. Bombardierele nu avură prea multe şanse, fiind proiectate să se lupte doar cu navele mari şi fură distruse unul după altul.

În jurul principalei staţii orbitale bătălia era cu adevărat disperată. Nefiind o bază militară armamentul se reducea la cele câteva lasere de mare putere şi railguns care opreau meteoriţii. Complet insuficient pentru a opri un asal concentrat. Cercetaşii frenn, cu formele lor bondoace, cu ajutorul câtorva Apărători încercau să protejeze baza de un atac direct al Torpilelor alungite ale Bestiei. Frennii învăţaseră pe piele lor puterea oribilă pe care o aveau Torpilele, dacă numai una reuşea să penetreze armura staţiei totul era pierdut, căci Frennii nu ştiau cum să oprească infecţia nano-organică. Cercetaşii se aruncară cu disperare să distrugă Torpilele în timp ce Corvetele cu rachete ale Bestiei care le ofereaun protecţie proiectilelor mortale trimiteau salve de rachete spaţiu-spaţiu mici şi rapide care pulverizau cu uşurinţă Cercetaşii care nu se puteau feri deoarece trebuiau să stea pe ţintă şi să distrugă Torpilelor.

— Suntem măcelăriţi aici, unde sunt întăririle? urla pe toate frecvenţele comandantul cercetaşilor când altul dintre coechipierii săi explodă Baza răspunse întretăiat „Nu mai avem nimic care poate să zboare, deja toţi sunt afară… Aşteaptă, avem o descărcare puternică de energie. Porţi de salt se deschid peste tot… Sunt nave Kushan. O întreagă flotă. Şi deschid focul asupra navelor infestate. Suntem salvaţi!!!”

„Amiralul Marẓlaan din Khiitul Soban către baza Frenn. Am răspuns cererii voastre de ajutor. Vom ataca navele Bestiei aşa că retrageţi-vă forţele proprii în apropierea staţiei spaţiale. Şi treceţi-ne ca prieteni la sistemul de recunoaştere, nu vreau ca vre-o rachetă rătăcită să ne lovească din greşeală.

Transportoarele mari Soban începură să-şi verse interceptatoarele şi corvetele. Singurul distrugător al

formaţiei un SkkalzTel capturat de la Taiidan şi modificat, fu primul care deschise focul asupra navelor Bestiei. Fluxurile de energie a tunurilor cu ioni pur şi simplu spulberară trei Corvete cu rachete a Bestiei.

În doar câteva bătăi de inimă, simţind o pradă mai bună, Torpilele îşi schimbară direcţia atacând navele grele ale Sobanilor. Dar armamentul automat de apărare îşi făcu datoria şi niciuna nu ajunse în apropierea lor fiind distruse cu uşurinţă.

Templierii Soban se mai luptaseră cu Bestia aşa că îi cunoşteau trucurile.

Fregatele Soban se concentrară asupra Torpilelor în timp ce vânătorii şi corvetele le fărmiţară escorta. Proiectilele din tam-urile (tunuri cu accelerare magnetică) grele ale fregatelor pulverizau dintr-o lovitură Torpilele inamice care încercau să intre în luptă.

Lăncile de Foc se concentrară pe o Fregată de Apărare care proteja cu câmpul ei electromagnetic o Fregata de Suport servind drept bază de realimentare pentru navele mici ale Bestiei. În timp ce câmpul de apărare putea respinge proiectilele trase de tunurile masice nu avu nicio şansă împotriva şuvoaielor de energie ale fregatelor cu ioni.

Încleştarea nu dură mult.

Apărătorii sobani activară perimetrul fregatelor Păpuşar care terminară repede interceptatoarele şi bombardierele Bestiei, nu de alta dar puţine nave mici puteau supravieţui focului nimicitor a zecilor de drone cu tun ale Fregatelor Păpuşar. Cele puţine care trecură prin tornada de proiectile fură distruse de forţele masate ale Frennilor.

Fregata de Suport a Bestiei, una kushan infestată, a fost distrusă de focul încrucişat al unei aripi de bombardiere şi tunurile ionice ale Lăncilor.

Distrugătorul termină cu ultimele corvete inamice folosind bombe grele cu plasmă create special de către ingenioşii ingineri Soban. Lansatoarele erau montate în aripile din faţă ale Skall-Tel şi la detonare emiteau o undă

de plasmă în jur care putea prăji cu uşurinţă o navă mică.

Şi exact asta făcură. Nici urmă de nave ale Bestiei nu mai rămase.

STAŢIA SPAŢIALĂ Qnu” la Flota Soban parcată în apropiere

Centrul de comandă a staţiei văzuse şi zile mai bune.

Cu toate că era situat în adâncul bazei şi apărat de mai multe scuturi blindate din cea mai bună armură Frenn, scurt-circuite în sistemele principale de operare şi descărcări puternice de energie îl distruseseră.

Peste tot display-uri explodate, cabluri smulse din perete iar uşa principală era deschisă doar pe jumătate, şi pe deasupra înţepenită. Amiralul Marꝁlann, invitat la bordul staţiei pentru a discuta faţă în faţă cu conducătorii Frenn, purta o armură uşoară deoarece atmosfera Frenn dădea ameţeală Kushanilor. Cu ajutorul armurii putea menţine în permanenţă o legătură atât audio cât şi video cu căpitanii săi. Când vru să stea jos avu ceva probleme, conturul scaunului nu se potrivea.

— Avem anatomii diferite.

Hiigarul îl privi pe Frennul enorm care apăruse lângă el.. De obicei Frenni erau mai înalţi decât hiigarii, dar acesta era aproape de două ori cât amiralul.

— Vă mulţumesc în numele tuturor că aţi venit; spuse el în limba hiigara

— Cu cine am plăcerea să vorbesc? îl întrebă politicos amiralul

— Sunt Comandant FrakkꝁSil şi comand această bază a Conglomeratului. Îi voi prezenta şi pe ceilalţi colaboratori a mei mai târziu. Întâi cred că ar trebui să vă pun la curent cu situaţia în care ne găsim.

Încercă să activeze un display dar nu reuşi să producă decât un şuvoi de scântei care îl făcu să se tragă un pas în spate.

— Pe Savuk, nimic în staţia asta nenorocită nu mai funcţionează. Tehnician!

Un tehnician frenn mai puţin masiv se apropie de ecran şi încercă să refacă legăturile dar apoi făcu un semn

de neputinţă şi spuse în frennă:

— Comandante ar fi mai bine să folosiţi sistemul din camera de război.

— Da, cred că ar fi mai bine.

Coridoarele bazei frenn erau mai largi decât cele ale Hiigarilor şi în mod sigur mai mari decât cele de pe navele de luptă. Nici nu trebuiră să meargă prea mult, doar câteva colţuri şi ajunseră în faţa altei uşi. Aceasta avea simbolul Frenn pe ea şi se deschise în trei bucăţi lăsându-i să intre într-o încăpere dreptunghiulară. În mijlocul încăperii trona un imens tanc holografic.

— Amirale, înregistrarea unuia dintre cercetaşii noştri cu rază lungă de acţiune care au fost trimişi să cerceteze anomaliile energetice din exteriorul sistemului, după ce sateliţii ce staţionau acolo au fost distruşi; spuse frennul

Imaginea spaţiului întunecat fu înlocuită de o formă cunoscută amiralului.

— Un carrier kushan! Controlat de Bestie!

Ecranul fu acoperit de forma carrierului, apoi o rază roşie inundă imaginea, după care începură să se audă pârâieli, imaginea se distorsionă şi dispăru cu totul, ultimul lucru pe care îl auziră înainte ca transmisia să dispară fu urletul de agonie a pilotului.

— Umbra care a mai apărut pe senzori înainte să-l pierdem a fost identificată ca fiind un crucişător de luptă Taiidan; îl informă comandantul FrakkȥSil

— Un crucişător de luptă Taiidani. Dacă au ceva atât de puternic, de ce nu au atacat cu el?

— Nu ştim, presupun că nu au avut destule forţe la început şi au folosi materiale din stâncile mai mari ce pluteau în centura exterioară ca să construiască nave. La intervale regulate de timp trimit o formaţie de Torpile cu escortă să ne atace. Am 300.000 de suflete jos pe planetă, sub domuri, şi nu am cum să-i evacuez. Transportoarele pe care le am nu au capacitate de salt. Am o promisiune de transportoare pentru cei mai mulţi de la o colonie comercială din apropiere. Dar navele lor vor ajunge aici

doar în 10 u.t.m. Până atunci am putea să nici nu mai fim. V-am spus toate astea ca să puteţi lua o decizie luând în considerare toate faptele. Ştiu că rasele noastre nu sunt chiar bune prietene dar…

— Va trebui să oprim cumva Bestia până ce vor trece cele 10 u.t.m. Nu-i aşa?; spuse obosit amiralul hiigar

— Atunci ne veţi ajuta?

— Nu te îngrijora, suntem aici pentru că vrem să fim aici şi niciunul dintre căpitanii mei nu va pleca înainte ca civilii tăi să fie în siguranţă.

O voce îi întrerupse prin sistemul de comunicare:

— Comandante, avem noi informaţii. Doriţi să le trimitem către camera de război.

— Da. Tancul holografic se animă în timp ce vocea ofiţerului continua să prezinte imaginile ce pluteau în el.

„Am detectat două formaţii de nave care se îndreaptă spre noi. Prima formaţie – imaginea sări către unul dintre grupurile de puncte din tanc şi mări până se puteau distinge siluetele – o putem vizualiza, este formată din patru Fregate de Asalt Taiidan, două Fregate Lance de Foc, cel puţin o duzină de torpile escortate de câteva Corvete cu rachete şi în spate o Fregată de Suport însoţită de câteva duzini de interceptatoare şi bombardiere plus patru corvete. A doua formaţie nu poate fi identificată complet dar putem detecta emisiile Crucişătorului şi Carrierul însoţiti de mai multe semnale de la nave capitale.

Comandantul bazei se apropie de bazinul holografic şi studie semnalele.

— Peste cât timp vor ajunge aici?

— Pentru prima formaţie trei u.m.t., pentru a doua în jur de şapte u.m.t. Amiralul interveni:

— Atunci avem o problemă comandante. Ai spus că navele de transport vor fi aici în 10 u.m.t.. Probabil că putem distruge cu uşurinţă prima formaţie dar cu a doua vom avea probleme. Crucişătorul are forţă de foc mai mare decât întreaga mea escadră. Şi ambele nave super-capitale au raza de infecţie. Nimic nu poate scăpa de raza de infecţie, crede-mă, noi am luptat împotriva ei şi nu am

reuşit să recuperăm nicio navă după ce a fost infectată. Navele mele au senzori mult mai delicaţi şi vor fi în stare să ne ofere informaţii exacte asupra celei de-a doua formaţii a Bestiei. Va trebui să integrăm senzorii şi compurile de luptă pentru a eficientiza armele.

— Crezi că le putem distrage atenţia până ce navele de transport ajung, încarcă pasagerii şi pot sări din nou în hyper? întrebă frennul

— Cred că ar fi bine să începeţi să construiţi adăposturi subterane cât mai adânci. Şi cu cât mai puţină tehnologie. Poate Bestia îi va trece cu vederea. Vom încerca să-i întârziem cât mai mult timp. Trebuie să discutăm şi despre lanţul de comandă. Acţiunea se va purta pe teritoriul Frenn…

— Amirale, dă-mi voie să te opresc. Aici nu suntem militari, cel mai înalt grad este de căpitan. Şi experienţa cu situaţiile de conflict este limitată. Am fi onoraţi dacă ai prelua comanda forţelor noastre combinate.

— Accept onoarea comandante. Acum trebuie să mă întorc pe nava mea pentru a ne pregăti pentru luptă.

— Vă mulţumesc din nou pentru tot ceea ce faceţi pentru noi; frennul îşi puse mâna pe centrul pieptului sau apoi o duse şi atinse pieptul hiigarului, acesta îi întoarse gestul deoarece ştia că acest gest era un simbol de încredere totală în societatea complicată a frennilor.

Navele Bestiei se apropiau de planetă şi începură dezaccelerarea. Undeva, la nivelul de comandă a entităţii se hotărâse că această bază a creaturilor biologice va fi infectată iar facilităţile vor fi folosite pentru a îmulţi armada Bestiei.

La bordul navelor, în locul Taiidanilor sau a Kushanilor se găsea reţeaua neurală a Bestiei iar în locurile unde aceasta unde nu era suficientă erau creaturi infectate complet. Da, reţeaua neurală din întreaga flotă era mulţumită.

În curând, foarte curând îşi va potoli foamea.

— Amirale, flota Bestiei a ajuns. Amiralul îşi ridică privirea de la bazinul tactic şi privi ecranul principal pe

care navele Bestiei se conturau precis şi informaţiile apăreau lângă fiecare navă, info care arătau viteza, armamentul şi starea navei.

— Desfăşuraţi formaţia de luptă. Toate navele să-şi ocupe locurile şi echipajele să fie pregătite. Să aşteptăm semnalul. Navele Kushan îşi activară motoarele şi începură să lunece spre poziţiile lor din formaţia tactică. Carrierul Turanic din clasa Lord fu împins în faţa formaţiei unde era flancat de două Fregate de Asalt plus complementul de corvete şi o fregată de suport. Două Fregate de Asalt şi o Fregată cu Drone se alăturară celor câteva nave mici (corvete şi interceptatori) în apropierea bazei Frenn pentru a o apăra de asalturile navelor mici. O Fregată cu Drone, patru Fregate Firelance şi două Fregate de Asalt plus o duzină de nave mici se strânseră în jurul carrierului Kusan care se trăsese spate-jos faţă de cel Turanic. Erau pregătiţi de luptă.

La bordul distrugătorului Investigator

— Deschideţi focul!!! comandă KtorȥLa Întreaga reţea neurală a Bestiei scoase un urlet de furie în clipa în care fluxurile de energie din tunurile cu ioni ale distrugătorului loviră în plin Fregata de Suport din spate.

Sobanii folosiseră o tactică standard, pentru ei, distrugătorul împreună cu câteva fregate se ascunseseră întru-un câmp de camunflaj şi lăsaseră flotila Bestiei să treacă pe lângă ei pentru a o lovi din spate.

Şi funcţionase. Ariengarda formaţiei fusese distrusă în întregime.

Dar Bestia îşi reveni repede, majoritatea Torpilelor însoţite de navele mici se întoarseră către noile ţinte. Pentru Fregata de Suport era prea târziu, armura rezistase tunurilor cu ioni dar urmară bombele cu plasmă care trecură prin găurile lăsate de prima salvă, explodând în apropierea reactorului central provocând mai multe explozii secundare care scuturară vasul. Soarta îi fu pecetluită de unul dintre proiectilele grele ale mass-driverele care intrară în nava împrăştiind-o în zeci de bucăţi.

Flota principală nu stătea pe loc, deschiderea focului era doar semnalul iar amiralul nu pierdu timpul. Carrierul Turanic intră primul în luptă deschizând focul cu tunurile ionice asupra ecranului de fregate, fără prea mult efect deoarece loveau partea întărită cu multiple straturi de blindaj. Mai multe fascicole roşii atinseră carrierul ca răspuns. Carrierul amiralului se apropie şi el pentru a prinde forţa Bestiei în foc încrucişat.

Puntea Investigatorului – Vin; spuse fără emoţie Ofiţerul Tactic

KtorȥLa simţi cum i se strânge inima, cel putin o duzină de Torpile escortate de două duzini de nave mici şi o fregată se îndreptau spre ei. Îngrijorarea sa nu venea de la fregată sau de la navele mici pe care distrugătorul le putea nimici cu destulă uşurinţă ci de le Torpile, dacă i-ar fi atins i-ar fi infectat imediat.

— Pregătiţi proba EMP.

— Proba pregătită şi gata de lansare căpitane; raportă cel ce se ocupa de Armament

— Aşteaptă până toate ţintele sunt în raza de acţiune a armei. Apărătorii să fie gata. Nu trecură mai mult de câteva clipe şi Armament anunţă:

— Maxim de ţinte în raza de acţiune. Lansez acum. Din botul distrugătorului fu lansată una dintre probele de explorare, dar în loc de echipamente ştiinţifice purta la bord încarcătură de război. Proiectilul acoperi imediat distanţa dintre distrugător şi formaţia inamică, înainte ca escorta Bestiei să deschidă focul asupra ei, explodă, nu într-o furie de unde de şoc (care în spaţiul liber se disipau extrem de repede) ci într-un masiv puls EMP care era special modificat pentru „a arde” reţeaua neurală a Bestiei.

Şi asta şi făcu, pulsul nu era de ajuns de puternic pentru a trece prin armura fregatei dar era destul de puternic pentru a incapacita pentru o scurtă perioadă de timp corvetele, torpilele şi interceptatoarele.

Timp esenţial pentru planul comandantului KtorȥLa.

— Liberation, formaţie împreună cu noi, concentraţi

focul pe fregata inamică. Diversion împreună cu apărătorii, distrugeţi Torpilele. Armament, tunurile ionice şi mass-driverele pe fregată, bombele cu plasmă, explozie pe proximitate şi ţintiţi corvetele cu ele. Apărătorii îşi părăsiră formaţia de protecţie din jurul distrugătorului şi se refăcură în formaţie de tip perete în spatele fregatei Diversion. Fregata, de tip nou, era fabricată de către Soban cu un singur scop, să distrugă nave mici şi se dovedea perfect echipată pentru treaba ei, cu duzini de tunuri Gatling de tipul celor pe care le au Apărătorii dar mult mai puternice. Din nefericire spaţiul rămas devenea limitat şi pentru lupta împotriva altor nave mari folosea doar un singur tun de calibru mare, insuficient pentru a face faţă navelor capitale.

Torpilele Bestiei dezorientate de EMP înecercară să se mişte dar au fost prinse într-o furtună de foc de către Apărători şi Diversion. Patru corvete cu rachete rupseră peretele concentrându-şi focul pe un singur Apărător pe rând, primul nici nu reuşi să mişte şi trei rachete trecură prin el. Victorie insemnificantă, corvetele reduse la sfărmături rapid de catre multiplele guri de foc ale fregatei.

Freagata de Asalt a Bestiei trecu pe deasupra (nord în spaţiu) distrugătorului, tunurile duble nu reuşiră să o distrugă iar fregata Liberation primi în bot două bombe cu plasma care îi scoaseră din funcţie o mare parte din tunuri. Dar problema tunurilor era cea mai mică cu care se confrunta Liberation, ascunse în urma fregatei Bestiei erau două Torpile care acum accelerau urmărind fregata rănită. Liberation încerca să se întoarcă ca să poată folosi unul dintre tunurile rămase active dar era prea tirziu.

O primă Torpilă explodă în armura fregatei împrăştiind infecţia în peretele navei. Căpitanul activă un sistem de ejectare de plasmă în sectorul atins. Nu îl ajuta cu nimic căci a doua Torpilă atinse nava şi-şi împrăştie infecţia în altă parte a fregatei.

— Armament, ţinta pe Liberation, foc de voie – ordonă KtorʑLa pe puntea Investigatorului

— Căpitane, sunt oamenii noştri.— ofiţerul de la Armament avea vocea tremurătoare

— Duron, odată ce Bestia i-a infectat moartea este o binecuvântare pentru ei. Execută ordinul!

— Sir. Avem un mesaj de la Liberation – interveni ofiţerul de le Comunicaţii „Răzbunaţi-ne” se auzi pe toată puntea

Sistemele navei întunecară automat ecranul central compensând pentru explozia fregatei de asalt Liberation.

— S-au autodistrus mai bine decât să fie infecţati – vocea Comunicaţiilor era doar un pic deasupra unei şoapte

Pe punte majoritatea ofiţerilor juniori împietriră. Căpitanul nu îşi putea permite aceeaşi reacţie, nu acum, mai târziu probabil îşi va cinsti prietenii dar pe moment soarta echipajului său era o prioritate.

— Tactic, unde este fregata inamică.

— În spatele nostru, armele nu îi funcţionează iar armura îi este spartă în mai multe locuri dar se repara cu o viteză fantastică. Căpitane, tonul Tacticului deveni mai grav, două Torpile se îndreaptă spre noi. Au ecran format din patru bombardiere şi doi vânători, direcţia 4-50-10.

— Concentraţi focul pe Torpile, nu trebuie sub nicio formă să se apropie de noi. Distrugătorul era încet şi greu de manevrat dar reuşi să se întoarcă destul de mult pentru a putea folosi turelele grele. Prima salvă trecu pe lângă torpile dar următoarea fu la ţintă, ambele Torpile explodară. Tunurile Gatling distruseră două bombardiere şi împrăştiară restul grupului de escortă. Nu înainte să primească câteva bombe cu plasma în turelele grele. Apărătorii revenіră şi distruseră restul navelor mici.

— Am câştigat căpitane. – Ofiţerul Tactic părea surprins de propriile sale vorbe şi de informaţiile afişate pe pupitrul tactic

— Dar carierrele, care este situaţia? Imaginea de pe ecranul principal se schimbă într-un display tactic, o mulţime de străluciri verzi şi galbene înconjurau o mână de străluciri roşii. (verde pentru soban, galben pentru aliaţi şi roşu pentru ostili)

— Comutam pe imaginea de la Skor-tal (nava amiral) Imaginea se schimbă din nou, dispalyul tactic trecând în tancul holografic, în mijlocul ecranului central se afla o fregată de asalt a Bestiei care primea lovitură după lovitură din partea întregului grup de asalt. Unele nave mai mici încercau să se strecoare în spaţiul liber dar nu mai aveau şanse, proiectile grele şi uşoare împânzeau spaţiul ţesând o plasă din care nimic nu scăpa neatins.

STAŢIA SPAŢIALĂ Qnu" la

Sala de festivităţi a bazei Frenn era plină în momentul în care KtorȥLa, însoţindu-l pe Amiral intrară în ea. Înainte de a putea să se mire de situaţie un funcţionar Frenn îi trase la o parte.

— Comandantul va aşteaptă în spate. Cei doi îl urmară pe Frenn într-o sală mică unde îi aşteptau comandantul bazei şi patru frenni care purtau culorile şi emblema de căpitani.

În contrast cu bucuria şi gălăgia din sala centrală aici erau doar feţe obosite şi cuvinte şoptite.

— Amirale, vă aşteptam – comandantul frenn îi incluse cu un gest pe căpitani – acestea sunt întăririle noastre.

— Întăriri? Credeam că nu mai primim nimic pentru cel puţin 5 u.m.t.. Şi ce se petrece dincolo, am câstigat o luptă minoră. Grosul flotei Bestiei se apropie cu viteză, nu avem timp de petreceri.

— Relaxeaza-te prietene. – Comandantul împinse un pad către hiigari – Cu aceste noi nave vom putea întârzia Bestia până ce toată populaţia din colonie va fi evacuată. Fregatele de escortă care au venit se vor afla sub comanda ta amirale. Ai încredere, vom câştiga. Amiralul soban citi informaţiile despre noiile nave şi le intinse lui KtorȥLa.

— Ofiţerul meu tactic vă va prezenta planul de luptă, vom integra noii veniţi în tactica generală, dacă aveţi sugestii, sau întrebari să le puneţi acum, mai târziu nu va fi timp pentru discuţii.

O.T (Ofiţerul Tactic) activă o proiecţie 3D a sistemului solar deasupra mesei: „Aceasta este flota Bestiei –

arătătorul din mâna sa arăta o mulţime de puncte roşii, care imediat se mărira într-un alt display până ce siluetele se distingeau, fiecare dintre ele fiind catalogată – traiectoria ei este dreaptă, direct asupra coloniei, nicio planetă sau altă sursă gravitaţională nu o deviază. La viteza pe care o au vor fi aici în 6 u.t.. Convoiul de evacuare va fi aici în 5 u.t. dar vor trebui să şi încarce şi să iasă în spaţiul liber pentru salt. Pentru a le da aceasta posibilitate vom angaja flota Bestiei în spaţiul interplanetar”.

„Imediat după ultima ciocnire patru Corvete cu Mine Frenn au pornit pe un curs ce interceptează traiectoria Bestiei. La o distanţă sigură au început să plaseze minele într-o formaţie de tip sferă. Carrierul de clasa Lord şi escorta se vor aşeza în mijlocul câmpului de mine ca şi momeală pentru crucişătorul care conduce formaţia Bestiei. Fregatele Frenn cu bombe stealth şi o parte din fregatelor noastre vor sprijini Carierrul din clasa Lord. Nava amiral va sta în spate, grupurile sale de atac vor oferi suport întregii flote. Restul planului începe de aici şi …;

Discuţia continuă pentru mai mult timp până toţi au fost mulţumiţi de planul de luptă. Pe cât de mulţumiţi puteau fi de un plan care le dădea puţine şanse de supravieţuire.

— Căpitane, căpitane, aşteaptă-mă.. KtorȥLa privi înapoi de-a lungul coridorului. Ofiţerul sau de Ştiinţă, Korin, alerga, ţinându-şi cu greu echilibrul din cauza unei cutii pline de microcipuri, paduri şi alte zeci de componente electronice.

— Korin în numele lui Sallar ce faci cu toate prostiile astea, trebuie să plecăm în curând. Ofiţerul privi în jur ca şi cum s-ar fi temut de spioni apoi vorbi cu voce scăzută:

— Mai încet, am facut o afacere cu cineva de pe staţie. Sunt speriaţi rău frennii dacă sunt dispuşi să-şi tranzacţioneze tehnologia. Echipamentele pe care le am aici pot face un proiectil invizibil mijloacelor de detecţie obişnuite.

— Vor fi gata până când intrăm în luptă?
— Voi face tot posibilul căpitane.
— Fă şi imposibilul cât timp vor fi gata. Ai grijă – KtorẓLa îl sprijini deoarece era pe punctul de a se împiedeca de pragul unei uşi. – Acum mă duc pe Punte, ia câţi hiigari îţi trebuie, nu-mi pasă de la ce departamente dar termină modificarile la proiectile. Îmi place să am un avantaj ascuns.
Flota se deplasa maiestuos spre centrul sistemului.
Zeci de intercepatoare, bombardiere, corvete se învârteau în jurul carrieru-lui Kushan ca nişte albine în jurul stupului. Navele super-capitale se mişcau relativ încet dar sigur.
În frunte venea Crucişătorul infectat Taiidan ca un Leviatan al spaţiului ecranat de câteva fregate. În urma sa veneau Torpilele grele însoţite de fragate cu Ioni copiate de la Turanici şi Fregate de Suport infectate de la Taiidani şi Kushani. Ultima parte a formaţiei era compusă de Carrier-ul Kushan înconjurat de Fregate de Asalt Taiidane.
În întreaga flotă nimic nu ieşea din ritm. Conştiinţa Bestiei avea grija de asta, ea ştia totul, detecta totul, vedea totul. Iar acum vedea chir în faţă un carrier tocmai bun de infectat. Va fi o adăugare importantă la flota. Ca şi restul navelor care i se opuneau.
Crucişătorul acceleră, escorta sa întărită cu fregate de diferite tipuri şi două grupuri de nave mici care i se alăturară.
O.T. de lângă amiral raportă:
— O parte din flota inamică se duce după momeală amirale.
— Comunicaţii trimite un fascicol laser direct către Investigator. Să se deplaseze în poziţia de luptă.
— Da Amirale
— Puntea de lansare. Pregătiţi prima formaţie de asalt. Senzori, ştim dacă această Bestie poate detecta fregatele Frenn?
— Nu suntem siguri domnule. Sistemele lor de dereglare a scannerelor îi ascund de senzorii noaştrii dar

nu suntem siguri cât de mult a avansat Bestia. Probabilitate de 80% că încă nu îi poate vedea pe Frenn.

Amiralul privi spre tancul holografic. Două puncte galbene apăreau şi dispăreau, fregatele Frenn stealth. Câmpurile lor de ascundere nu erau la fel ca cele ale taiidanilor şi hiigarilor care te protejau atât în spectrul vizibil cât şi de scanerele mai limitate, ale Frennilor nu încercau să ascundă în spectrul vizibil ci se concentrau asupra scanerelor fiind aproape imposibil de detectat. Fiind maeştri ai decepţiei, navele Frenn puteau afişa amprenta electronică a aproape oricărui vas cunoscut. Erau adevăraţi maeştrii ai spionajului şi ai secretului navele lor apărând unde te aşteptai mai puţin.

— Amirale navele au intrat în raza de acţiune. Interceptoarele Bestiei au intrat în contact cu primele mine.

— Foarte bine. Imagine, te rog. Navigaţie, viteză la jumătate. Puntea de lansare, primul val are semnal de pornire. Vânătorii Bestiei intrară în contact direct cu minele, altfel spus unii se ciocniră direct în mine.

Alţii însă le evitară cu uşurinţă şi începură să le distrugă creeând un culoar spre carrier crucişătorului. Carrierul Turanic nu aştepta degeaba, interceptatoare, bombardiere, corvete de toate erau lansate cu viteză maximă. Între timp se retrăgea cu viteză redusă pentru a atrage crucişătorul cât mai adânc în câmpul minat.

Amiralul se concentra pe displayul holografic care arăta cât de mult înainta crucişătorul. Încă puţin, încă puţin. Acum.

„Către toată flota. Atacaţi”.

Fregatele Frenn îşi dezactivară câmpurile de camunflare şi se apropiară de cariier-ul Turanic care îşi schimbă brusc direcţia de deplasare şi începu să se apropie de crucişător cu toate navele mici gata de atac, dar asteptând.

Aşteptarea se sfârşi când toate minele vânător îşi porniră motoarele şi accelerară către navele Bestiei, crucişătorul fiind ţinta principală.

Tunurile Leviatanului nu stăteau şi aşteptau, odată indentificată ameninţarea Bestia îşi aruncă întreaga forţă asupra ei. Navele mici se întoarseră asupra minelor împroşcându-le cu rafale de proiectile dar nereuşind să le distrugă pe toate.

Nava Amiral a Sobanilor intră în luptă lansând escadrile de nave mici împotriva Torpilelor cu bombardiere gata să atace navele grele şi corvete pentru toate acţiunile.

Fregatele Kushan încă nu se angajară în luptă.

Cu centrul şi avangarda angajate în luptă Investigator împreună cu grupul său se aruncară asupra Carrierului. Escorta matahalei le ieşi imediat în întâmpinare.

Fluxurile de ioni a distrugătorului loviră în plin Fregata de Asalt a Bestiei, alte două raze albastre de energie izbiră în acea fregată deschizând-o în două.

— Am nimerit-o la fix; Comunicaţii îşi permise un zâmbet

— Da, dar imediat vom avea probleme; nava se scutură violent sub impactul mai multor bombe de plasmă care atinseră distrugătorul în partea inferioară – vezi; spuse ofiţerul de la consola de Armament Două interceptatore ale Bestiei explodară sub tirul susţinut a tunurilor mici de pe Investigator.

O Fregată de Asalt cedă în faţa atacurilor repetate ale bombardierelor dar luă o fregată a Bestiei cu ea atingându-i zona motoarelor.

— Sunt gata modificările la proiectile – Ktorʑ̦La privea cu neputinţă cum mica sa flotilă se dezintegrează sub loviturile Bestiei – o corvetă de pe ecran făcu o curba NS30ʑ̦ şi trase patru proiectile în motoarele fregatei dar când se îndepărtă de ţintă fu prinsă de două corvete care o mitralierară lasând în urmă o carcasă ciuruită

— Da căpitane, nu sunt 100% perfecte dar funcţionează.

— Bine, lansaţi proiectilul asupra acestei fregate de suport – dădu ordin Ktorʑ̦La indicând o anumită fregată din tancul holografic. Restul navelor manevră atac gheară

asupra carrierului, grup 3 şi 4 acoperiţi-ne Din puntea de lansare a Investigatorului, greoi şi încet, proiectilul începu să prindă viteză. Micii

Bestiei îl văzura şi o escadrilă de interceptatoare se îndreptă spre el.

Proiectilul dispăru, vânătorii rămaseră pe traiectorie dezorientaţi ca nişte ogari care deodată au pierdut urma vulpii. Spaţiul se deformă scurt şi proiectilul reapăru, navele Bestiei se aruncară din nou la atac rămânând cu gura căscată deoarece dispăru din nou.

— O reperă vizual? îl întrebă căpitanul pe Senzori

— Nu, sunt complet debusolaţi. Şi … impact Proiectilul reapăru chiar înainte de a lovi fregata de suport. O corvetă şi doi vânători se aflau la realimentare când proiectilul îşi atinse ţinta. Arcuri masive de electricitate apărură la suprafaţa întregii nave, apoi o singură explozie. Navele Bestiei din jur fură împrăştiate de norii de rămăşiţe şi schije.

— La atac. Toate navele se aruncară asupra carrierului. Salvele de proiectile de le vânătorii din frunte se revărsară peste Apărătorii şi corvetele Multi-Gun care formau ecranul.

În acest timp escadrilele de bombardiere veniră la atac, bombe cu plasmă spulberară carcasa exterioară. Mai multe bombe loviră în aceeaşi porţiune şi câteva intrară în interiorul unuia dintre braţe, flăcări ţâşniră în toate direcţiile.

— Yupee!!! avem o lovitură urlă liderul escadrilei prin intercom.

— I-am făcut praf se auzi o altă voce Dar entuziasmul le-a fost de scurtă durată, când ieşiră de pe traiectoria de atac au fost întâmpinate de vânătorii inamici care îi decimară fără milă. Două Fregate de Asalt Soban atacară flancul de Sud, proiectile grele ciocănind fregata inamică urmate de patru bombe de plasmă care terminară treaba. O fregată cu ioni a Bestiei veni în ajutor şi trimise un fascicol roşu coeerent care intră în fregata Kushan distrugând echipamentele de senzori în timp ce alte două

fregate de asalt îi luau pe la spate umplând motoarele sobanilor cu proiectile şi plasma împingând una în derivă.

— Căpitane, pierdem teren. KtorʑLa analiză ecranul tactic. Navele sale se apărau din ce în ce mai greu. Aici o fregată se rostogolea prin spaţiu fără nicio şansă de a se stabiliza. În altă parte ce mai rămăsese din o escadrilă de bombardiere încerca să se refugieze sub protecţia unei fregate de atacul interceptatoarelor inamice. Două fregate Firelance sprijinite de una de asalt încercau să atace carrierul din nou dar corvete grele se interpuseră între fluxurile Firelance-urilor şi carrier în timp ce mai multe corvete cu rachete le atacau flancurile împreună cu bombardiere, fregata de asalt nu le făcea faţă.

— Tattar, restul flotei? Ecranul afişă analiza tactică a întregii bătălii. Navele Kushan erau într-o dezordine totală.

Carrierul Turanic era mai mult o epavă decât o navă de luptă, escorta era vânată de interceptatoarele şi corvetele inamice dar tot mai reuşea să trimită câte o navă mică în luptă. Dintre Frenni mai rămăsese doar o fregată care încă trimitea rachete stealth către grupul de luptă a Bestiei. Nava amiral avea şi ea probleme, distrusese nava de producţie a torpilelor şi câteva fregate de suport dar multe nave fuseseră infectate de torpile iar acum situaţia era extrem de instabilă cu inamicii concentrându-se asupra carrierului.

— Pe Sokarin, pierdem pe toate fronturile. Către toate navele grupului tactic, vom încerca din nou să distrugem carrierul. Navigaţie, fixează un curs de intercepţie şi activează motoarele. La maxim. Distrugătorul se mişcă greoi de la marginea bătăliei şi intră în mijlocul luptei.

Lt. Slavk îşi ridică corveta deasupra navei Bestiei şi deschise focul, salvă după salvă izbi spatele corvetei multi-gun pe care o urmărea. Primele proiectile trecură pe lângă dar următoarele se scufundară în motorul prăzii şi corveta intră într-o mişcare de rostogolire.

Slavk o lăsă în pace preferând o ţintă mai mare, o fregată cu ioni fără escortă de vânători. La prima trecere

proiectilele zgâriară doar armura, dar la a doua trecere ţinta a fost mai bună şi un proiectil lovi un pod de comunicaţie iar celălalt străpunse armura într-un punct mai slab provocând stricăciuni în interior. Fregata cu ioni încercă şi ea să-l prindă cu raza de ioni dar Slavk corectă rapid cursul reuşind să scape doar cu o arsură a vopselei.

— Şefu, cred că ar trebui să o ştergem de aici, e prea mare căldura. Salvk privi scanerul, navigatorul lui avea dreptate, situaţia se împuţea repede. O escadrilă de vânători se apropia cu viteză pentru a ajuta fregata iar propria lor fregată de suport se retrăgea cât de repede putea din faţa fascicolului ucigător.

— Cred că ai dreptate. Să ne ascundem în resturile fregatei de acolo, toată viteza înainte. Printre resturile fregatei îşi reduseră energia la minim, doar cu sistemele de viaţă active, iar vânătorii Bestiei nu-i detectară. Nu apucară să cerceteze mai îndelete căci fură chemaţi în altă parte a câmpului de luptă şi se topiră rapid de pe scanere. Slavk aşteptă să dispara de tot apoi îşi alese o nouă ţintă, o corvetă de salvare care tocmai fusese infectată. Ieşi din resturi cu viteză maxima, nici nu parcusese câteva sute de kilometri când corveta se clătină. Un interceptator rătăcit al Bestiei îi hărţuia din spate, înainte de a apuca să contraatace două dâre loviră în plin interceptatorul spulberându-l, o multi-gun trecu pe lângă ei şi îşi continuă goana după nave mici. Slavk se gândi că va trebui să-i ia o halbă de keg celor din corveta, binenţeles dacă mai erau în viaţă după bătălie.

Fregata Frenn pierdea atmosfera din toate încheieturile. Razak, căpitanul fregatei avea şi unele motive de bucurie, transportoarele veniseră şi se îndreptau spre planetă, ele îşi vor îmbarca pasagerii cât de repede puteau apoi urmau să fugă cu viteză maximă spre spaţiul liber-de-salt, trebuiau să întârzie Bestia încă un pic.

— Căpitane o altă escadrilă de corvete cu rachete se apropie de noi; senzori părea netulburat, doar anumite inflexiuni din vocea sa trădau neliniştea

— Secund, ce escortă mai avem? – Razak se referea

la cele câteva nave mici care se alăturaseră fregatelor frenn pentru a le proteja

— Trei vânători, doi cercetaşi, o corvetă grea şi două corvete ale noastre.

— Escorta să se formeze în spatele nostru. Pregătiţi lansatoarele de plasmă. Corvetele Bestiei îi văzură şi se plasară în formaţie de tip zid, tactica lor era simplă, în clipa când escadra va fi în raza de acţiune a rachetelor jumatate din ele îşi vor lansa proiectilele mortale iar după un scurt interval de timp şi cealaltă jumatate va trage. Dacă primul val va fi interceptat al doilea va ajunge cu siguranţă la ţintă.

— Suntem la distanţa de acţiune a rachetelor, sir. Sunt lansate rachete, contacte multiple vin spre noi cu viteze mari.

— Aşteptaţi – rachetele se apropiau cu rapiditate – Acum!! Sistemul de camunflare. Nava dispăru din sistemul de ţintire a rachetelor, acestea se autoreglară pe următoarele ţinte dar interferenţele fregatei le dereglară, cele mai multe se autodistruseră.

Apoi câmpul de camunflare dispăru la fel de rapid pe cum aparuse, trape se deschiseră in botul navei şi zeci de bombe cu plasmă se îndreptară spre zidul de corvete. Zidul nu avu nicio şansă, ghidate de sistemul de ţintire a Frennilor fără de pereche în quadrant, fulgerele albastre îşi atinseră toate ţinta. Corvetele erau lovite în plin chiar dacă nu toate erau distruse sistemele electronice erau eliminnate, puţine reuşiră sî treacă prin infern iar acolo îi aşteptau micii din escortă.

— Căpitane, rezervele noastre sunt epuizate, avem nevoie de timp pentru a ne reâncarca.

— Câte au scăpat. Razak îşi privi ecranul, nava sa era fără apărare iar escorta avea probleme cu puţinele corvete care scăpaseră.

— Au mai rămas puţine dar le mai vine o escadrilă în ajutor, dacă nu primim întăriri nu ne vom putea descurca cu ele. Razak privi din nou displayul tactic. Încă mai supravieţuiau, dar nu pentru mult timp. Bestia câştiga.

Higarii însă se luptaseră bine, armada entităţii era împrăştiată în întreg sistemul, navele de evacuare aveau să aibă destul timp să plece. Punctul care reprezenta nava amiral a hiigarilor dispăru brusc de pe ecran urmat la scurt timp de crucişătorul Bestiei.

— Dă-mi o linie cu Investigatorul; îi ordonă ofiţerului de la com

— Imposibil – spuse acesta după câteva clipe – se pare că echipamentul lor de com este distrus.

— Transmite către orice nava din jur. Se pot retrage. Transporturile au plecat şi ies din atmosferă, vor putea scăpa înainte să fie ajunse de Bestie.

Puntea navei Investigator era un adevărat dezastru, console distruse, cabluri atârnând din panouri explodate, scântei sărind peste tot din scurt-circuite. Ca prin miracol ecranul funcţiona. Însă informaţiile primite prin el nu erau deloc încurajatoare.

— Căpitane – raportă cu o voce obosită O.T – carrierul turanic este distrus, nava amiral a dispărut la fel şi crucişătorul Bestiei. Forţele noastre sunt reduse cu 80%, cele mai puternice elemente au rămas cele din grupul nostru. Navele din grupul amiralului se retrag sub atacurile Bestiei. Carrierul Bestiei este avariat în proporţie de 70% dar încă produce şi realimentează nave şi în plus se regenerează încet dar sigur, escorta ţine la distanţă atacatorii noştri. Flota Bestiei se regrupează, câmpul grav care ne împiedică să sărim în hyper este încă activ, în curând vor fi din nou puternici şi vor prinde transportoarele din urmă.

— Avem o singură alegere. Putere maximă în motoare, atacăm carrierul. Trimiteţi o sondă cu mesaj către navele din jur. Ne concentrăm pe carrier. Atacul a fost o ultimă zvâcnire împotriva Bestiei. Distrugătorul însoţit de ultimele nave de luptă porniră să atace direct carrierul. Navele de escortă ale Bestiei interveniră imediat, un val compact de nave mici se aruncară asupra lor.

— Armament, mai avem vre-un proiectil special.

— Niciunul, le-am folosit pe toate

— Ceva arme speciale, orice care ar curăţa calea.

— Împotriva navelor mici, poate, dar nu a fost testată niciodată – cel de la arme ridică din umeri când văzu privirea căpitanului.

— Bine, în caz că funcţionează lansaţi când intră în raza maximă de acţiune, inacrcati la maxim capacitorii armelor energetice, vom avea nevoie de ele

— Distanţă optimă de foc.

— Foc… Patru torpile ţâşniră spre formaţia inamică din botul distrugătorului, când se apropiară de ţintă se împrăştiară în zeci de proiectile mai mici subordonate comp-ului de pe distrugător şi astfel nu aveau problme cu lovirea ţintelor. Centrul formaţiei de nave mici a Bestiei fu distrus în întregime.

— Nave ale Bestiei se aşează între noi şi carrier Patru Fregate de Asalt şi una cu ioni deschiseră focul asupra distrugătorului. Proiectile grele făcură ravagii în turelele distrugătorului, în timp ce fascicolul energetic reteză o bucată din partea de spate. Investigatorul însă deschise şi el focul cu armele energetice iar ochitorii erau elită. Bombele cu plasmă loveau din plin părţile mai vulnerabile ale fregatelor croindu-şi drumul spre reactoare topind şi distrugând totul în faţa lor. Două fregate dispărură în uraganul de bombe cu plasmă aruncat de distrugător. Alta primi un flux de ioni în zona motorului şi se îvârti în afara bătăliei fără niciun control, până ce explodă. Ultima scapă şi se poziţionă direct în faţa Investigatorului.

— Foc la maxim cu tunurile cu ioni. Undele de energie loviră fregata inamică în partea din faţă unde armura era cea mai groasă.

— Cap, o să ne lovim de ei – îl avertiză ofiţerul cu navigaţia.

— Ţine cursul nav Armele hiigarilor pur şi simplu forară tot mai adânc în armura Fregatei de Asalt, chiar înainte ca distrugătorul să lovească fregata, o undă atinse reactorul, o clipa doar îi trebui undei de şoc să strabată nava iar distrugătorul se clatină, tremură dar trecu prin

peredeaua de foc şi sfărmături pe care o lăsase distrugerea fregatei.

— Am trecut, am trecut – navigatorul nu părea să-şi creadă ochilor. Pe punte se auzi răsuflarea colectivă de uşurare a întregului echipaj.

Distrugătorul se clatină puternic.

— O.T., ce se întâmplă?

— Am fost loviţi de un fascicul de ioni. Avem o fregată inamică în spatele nostru.

— Tunurile noastre cu ioni s-au supraîncărcat şi s-au topit legăturile. O să avem nevoie de ceva timp să le refacem – raportă Armament O.T. păşi lângă căpitan.

— Nu mai avem arme cu care să distrugem monstrul şi avem o mulţime de nave inamice pe vectori de intercepţie. Dacă lăsăm carrierul în viaţă e posibil să prindă din urmă transportoarele şi să folosească câmpul grav pentru ai împiedica să sară în hyper.

— Greşeşti O.T., mai avem o armă – cu o singură mişcare KtorẓLa fu lângă navigator şi activă motoarele principale la putere maximă – Investigatorul însuşi. Apăsă comutatorul de pe braţul scaunului său: „Aici căpitanul către întregul echipaj. Carrierul

Bestiei nu a fost distrus, vieţile evacuaţilor sunt în pericol şi noi suntem singura lor speranţă, vă cer sacrificiul suprem, suntem templari Soban şi aceasta este singura cale”. Când termină privi în jurul punţii, cei mai mulţi erau speriaţi dar îşi păstrau calmul.

Distrugătorul prinse cu greu viteză dar la o masă atât de mare nu mai conta, carrierul încercă să se ferească dar prea târziu, primi lovitura exact în prova, pentru o clipită păru că avea să reziste dar urmă explozia distrugătorului iar singurul lucru care mai rămase din carrier erau părţi prea mici să se poată regenera.

„Ultimul lucru pe care l-am auzit când am sărit în hyper a fost urletul de frustrare şi mânie a Bestiei care s-a văzut învinsă. În timp ne-am întors şi am distrus ce mai rămăsese din flota schilodită a Bestiei. Gestul de sacrificiu a Templarilor a dus la o colaborare mai strânsă dintre

rasele noastre care se manifestă astăzi sub forma acestui monument dedicat celor care au luptat la Qnuẓla. Să nu uitaţi cel mai important lucru, ei s-au sacrificat pentru ca noi să putem trăi”.

Zicând acestea Seniorul Frenn dezactivă câmpul izolator. Odată câmpul dispărut toţi cei adunaţi se înghesuiră să vada mai bine. Monumentul propriu-zis era un grup de comandanţi frenn şi Templari Soban care călca pe Nagarok. În jurul monumentului, sub o placă protectore arse în marmură neagră numele tuturor care au luptat în acea bătălie. La bază este arsă în litere mari de argint o singură propoziţie: „Ei au murit pentru noi”.